

РЕШЕНИЕ

№ 5720

гр. София, 29.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 06.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **9408** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г. Т. К. против уведомително писмо изх. № 02-130-6500/2552/20.07.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция (ДФЗ-РА). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването и срещу акт, подлежащ на оспорване. Разгледана по същество, тя е основателна.

Жалбоподателят е подал за кампания 2011г. заявление за единно плащане на площ У. 13/200711/56893, като е кандидатствал по схемата за единно плащане на площ /СЕПП/, по схемата Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1) и по Схемата за национални доплащания за говеда и/ или биволи, необвързана с производството (НДЖ1) – л.33 от делото. В текста на заявлението е инкорпорирана декларация на кандидата, че е запознат с условията на схемите и мерките и приема правилата им.

С оспорения в настоящото съдебно производство акт е отказано подпомагане по СЕПП и НР1, без конкретни посочени фактически и правни основание за отказа, както и без произнасяне относно НДЖ1. От таблиците в УП се установява, че е приета за

недопустима заявената площ в размер 0,31 ха по СЕПП, представляваща 0,69 % наддеклариране. Последният съгласно чл.58 от Регламент на Комисията 1122/2009 от 30.11.2009г. не е основание за отказ за подпомагане, нито за кумулативна санкция, които да се прилага през следващите три години. От приложените в преписката писмени доказателства не се установява, какви са конкретните мотиви в случая площите да бъдат сметени за недопустими, нито при посочения процент - под прага от 3 %, какви са били причините да бъде отказано подпомагане. УП е било обжалвано пред министъра на земеделието и храните, видно от писмо вх. № 4539/18.02.2013г. по описа на съда с приложен екземпляр от жалбата; не се установява, нито се твърди по нея да се е произнесъл министърът.

Същото УП обективира отказ за плащане по направеното с общото заявление по образец искане. Плащанията се извършват по реда на Глава четвърта от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП). Удовлетворяването на искане за плащане се извършва чрез превод на съответната сума по сметка на заявителя. Ако бъдат констатирани при извършваните проверки обстоятелства, които са пречка за изплащане на субсидията или за прилагане на санкции, субсидия не се изплаща. Във всяка от тези хипотези специалният закон не предвижда обективирание на административния акт в конкретна форма. Когато сумата е отказана, административният акт представлява по естеството си отказ за плащане на субсидия и/ или финансова санкция. Крайният акт в това производство намира външен израз във фактическите действия – превод на сума или непревеждането ѝ, а в писмена форма заявителят се уведомява за предприетите по заявлението му действия на РА с УП от вида на процесното. Поради това, самото УП обективира административния акт, постановяван по съответното заявление.

Със заповед № РД-09-1166/20.12.2006г. на министъра на земеделието и горите Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз (О. на ЕС). Акредитацията е възстановена със заповед № РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и храните, публикувана в Неофициалния раздел на ДВ бр. 108/19.12.2008 г.

Съгласно императивната норма на чл. 30 и сл. от ЗПЗП, РА осъществява функциите си въз основа на Интегрирана система за администриране и контрол (И.). Видно от регламентацията на ЗПЗП (чл.30, ал.2 и чл.31) и нормите на общностното право, И. е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове УП, с които се признават и изчисляват сумите по заявените от съответното лице схеми и мерки за подпомагане или се намалява или отказва изплащането им поради различни причини, заложи в нормативната уредба. Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗПЗП.

По делото е прието заключение на съдебно-агрономическа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като компетентно и неоспорено от страните. От това заключение също не се установяват възможните основания за процесния отказ. Вещото лице посочва, че жалбоподателят е заявил парцели/ БЗС за подпомагане по мярка 211 на О. за землището на [населено място], област П. за 2007 год., 2008 г., 2009 г. и 2011 г. Заявените парцели/БЗС за подпомагане по мярка 211 по стопански години са описани в приложени към експертизата таблици. Жалбоподателят не е заявил парцели/ БЗС за подпомагане по схеми и мерки на О. за кампания 2010 год. Със

заявление за подпомагане от 23.04.2010 год. той е заявил за подпомагане по НДЖ1 и по схема за поддържане на производството на краве мляко в необлагодетелствани райони, обвързана с производството /НДКМ2/. По тази причина е невъзможно да се прави сравнение на заявените парцели/БЗС за кампания 2011 год. с кампания 2010 год. Не може да се изчислява процент на пресичане /съвпадение/ между площи, одобрени през 2010 год. /такива не са заявявани по схеми и мерки на директни плащания/ и площи, заявени за подпомагане по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планински райони" за кампания 2011 год. Одобрени за подпомагане по НР1 за кампания 2011 год. са 44.79 ха; изчислена от ДФЗ-РА по НР1 за кампания 2011 год. е сумата 11274.16 лева. Според вещото лице, тази сума не е изплатена на основание чл.14, от Наредба 11 за условията и реда за прилагане на мярка 211 от 03.04.2008 год. „Земеделски стопанин, който преустанови земеделска дейност в необлагодетелствани райони преди изтичането на 5 годишния ангажимент от първото компенсаторно плащане, се лишава от подпомагане по съответната мярка за годината на преустановяване на дейността и следващата календарна година", като в заключението не се посочва, въз основа на кой факт вещото лице е направило това заключение.

Както беше посочено по-горе, не са изложени, нито от приложената в преписката документи се установяват обстоятелствата, поради които е отказано подпомагане. Представени са протокол от проверка на място, която е установила допустимост на площите; кореспонденция относно застъпени/ двойно заявени площи, за които няма данни РА да е счела, че застъпването не е отстранено. Съгласно чл.14, ал.1 от Наредба № 11/03.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. в приложимата ѝ предходна редакция, земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си в мерките, в съответни проценти. В случая не са доказани, нито посочени получените компенсаторни плащания, поредната година на поетия ангажимент, съответно коя е тя спрямо първото плащане; ако административният орган е счел, че 2010г. попада в рамките на релевантния период, защо е счел, че подаденото заявление за подпомагане за тази година по НДЖ1 и НДКМ2 не следва да се счита за подадено заявление за подпомагане. Процесното УП е напълно лишено от мотиви за обективираното в него волеизявление и поради това е незаконосъобразно; доколкото то има някакво текстово съдържание, то е вътрешно противоречиво и несвързано. Не се установиха и в производството пред съда основания исканото подпомагане да бъде отказано.

По изложените съображения и като провери оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган и в установената форма; при издаването му е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила, в резултат на което процесното УП е в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК, следва да бъде уважено своевременно направеното искане от страна на жалбоподателя за възстановяване на разноските.

Установява се по делото общ размер на последните: 510 (петстотин и десет) лева, от които 10 лв. държавна такса и 500 лв. платен хонорар за адвокат.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02-130-6500/2552/20.07.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция с указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на Г. Т. К., с ЕГН [ЕГН], сумата 510 (петстотин и десет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: